R.A.W.

>RADICALANTIFASCIST WORD //ΕΚΔΟΣΗ ΔΡΟΜΟΥ ΤΟΥ ANTIFA ★ LAB// ΤΕΥΧΟΣ5//10-09

///Μέσα από το πιο σκοτεινό κομμάτι της καπιταλιστικής μηχανής που ξαναβγαίνει όλο και περισσότερο στην επιφάνεια / Μέσα από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης του 21ου αιώνα (τα κέντρα φιλοξενίας)/ Μέσα από τα υπόγεια και τις πλατείες, στις πιάτσες της δουλειάς και στους δρόμους της πόλης /

οι εξεγερμένοι μετανάστες είναι μια

διπλή εικόνα από το μέλλον.

Το παρόν και το μέλλον της καπιταλιστικής βαρβαρότητας από τη μια -και το μοναδικό μέλλον της ανθρώπινης αξιοπρέπειας από την άλλη.

...Ο κωστάκης πάλι έχασε το βήμα του -αύριο θα ψάχνει με την μαμά του σε όλα τα φωτογραφεία της περιοχής για να βρει φωτό που να τον δείχνει με σωστό βηματισμό. Κάποιες στραβομουτσουνιασμένες χουντόγριες αγναντεύουν με ρίγος την γαλανόλευκη (και μετράνε αντίστροφα για το πότε θα μεταναστεύσουν και επίσημα για τον άλλο κόσμο).
Η λένα κι ο άρντι απέφυγαν να ξυπνήσουν στην ώρα για την παρέλαση και τώρα χαμουρεύονται σε μια κοντινή καβάτζα με συμπαθητική θέα και αρκετή σκιά. Ο Ιωάννης Μεταξάς ήταν μια θλιβερή φασιστική κουράδα που κανένα πρόβλημα δεν είχε με τους ναζί (απλά προτιμούσε στην δεδομένη στιγμή να τα 'χει καλά με τα αγγλικά αφεντικά).
Αυτά προς το παρόν.

> **Το ANTIFA★LAB** είναι μια αντιφασιστική συνέλευση που ζει και δρα στην αθηναϊκή μητρόπολη, έχοντας διαρκώς στο στο στόχαστρό της όλους τους φασισμούς -είτε αυτοί κουβαλάνε πάνω τους σβάστικες είτε όχι. Δεν έχουμε καμία σχέση με κανένα κρατικό ή mediako θεσμικό φορές (και καμία όρεξη δεν έχουμε να αποκτήσουμε στο μέλλον).

Αν έχεις κάτι να μας πεις στείλτο στο antifalab@yahoo.gr -αλλιώς μπορεί και να μας πετύχεις στον δρόμο.

10_09

→ όσα μπιχλιμπίδια και να βάλεις στην κορνίζα,
το γουρούνι παραμένει γουρούνι.

Ενώ το κράτος έχει από καιρό ανακυρήξει τους μπάτσους σε Νο 1 αρμόδιους για κάθε κοινωνικό ζήτημα, φαίνεται πως κάποιοι είπαν ένα μεγάλο

άι στο διάολο

στην ελληνική αστυνομία και στον ελληνικό στρατό

Η εξέγερση του περσινού δεκέμβρη είχε (*για όποιον δεν το πήρε γραμμή*) έντονο αντιμπάτσικο χαρακτήρα. Όχι απλώς επειδή όσοι κατέβηκαν στο δρόμο τους είχαν απέναντι τους, ούτε επειδή όλα ξεκίνησαν από τη δολοφονία που έκανε ένας μπάτσος. Η εξέγερση ήταν αντιμπάτσικη εκφράζοντας έτσι το μίσος όσων κατέβηκαν στο δρόμο απέναντι στην αστυνομία όχι μόνο σαν πρόσωπα αλλά κυρίως σα θεσμό που εκφράζει κι επιβάλει την κρατική πολιτική από τα ελληνικά σύνορα, την επαρχία, μέχρι τα στενά των πόλεων. Μετανάστες, χουλιγκάνοι, μαθητές - κόσμος δηλαδή που μπορεί να μη συναντιέται συνειδητά αλλού - συγκρότησαν χωρίς την καθοδήγηση κάποιου κόμματος ένα βίαιο πλήθος. *Βίαιο απέναντι στον τρομαγμένο εθνικό κορμό.*

Η αντιεξέγερση από την πλευρά του κράτους είχε ως σκοπό και την επανόρθωση του κύρους της αστυνομίας. Έκτοτε, ο λόγος για τη δημόσια τάξη κυριαρχεί στα media και η γρίπη των χοίρων περιφρουρεί την μητρόπολη...

Κι όμως, σε καιρό κρίσης που οι στρατιωτικές κι οι αστυνομικές σχολές προσφέρουν σίγουρη κι άμεση δουλειά, φάνηκε πως πολλοί μαθητές καταδικάζουν την επιλογή αυτή. Κι ενώ τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότεροι δήλωναν στα μηχανογραφικά τους αυτές τις σχολές, φέτος τις δήλωσαν πολλοί λιγότεροι. Και έτσι, οι κοσμαγάπητες σχολές που εκπαιδεύουν γουρούνια, είδαν τις βάσεις τους να πέφτουν. Καταδικάστηκε κοινωνικά η επιλογή του να πας σε μια σχολή για να γίνεις επαγγελματίας κάθαρμα, να δίνεις διαταγές και να αναλαμβάνεις πόστα στην εκμετάλλευση και στην καταστολή. Όσο γι' αυτούς που επέμειναν να τις δηλώσουν (προσοχή: *ζούνε ανάμεσα μας...*), θα πρέπει εμείς οι υπόλοιποι να μην ξεχνάμε ποιος είναι αυτός ο γαμημένος ρόλος που υπηρέτουν μέσα στην κάθε μέρα, κι όχι μόνο στα "αποσπασματικά παραπτώματά" τους....

ΓΑΛΛΙΑ

18/09/2009: Η γαλλική κυβέρνηση ανακοινώνει το κλείσιμο ενός καταυλισμού όπου διαμένουν περίπου 1200 αφγανοί και ιρακινοί μετανάστες σε μία μακρινή περιοχή του calais της γαλλίας. Από εκεί, οι μετανάστες, προσπαθούν να πηδήξουν σε φορτηγά που μπαίνουν σε πλοία ή να μπουν σε τρένα, με προορισμό την αγγλία. Ο καταυλισμός χαρακτηρίζεται από την τοπική κοινωνία και τον τύπο ως «η ζούγκλα» και ο γάλλος υπουργός μετανάστευσης eric besson, ανήγγειλε το γκρέμισμά του ως μέτρο καταπολέμησης της εγκληματικότητας και του δουλεμπορίου. Ο ίδιος υποσχέθηκε ότι η επιχείρηση θα συνεχιστεί με το κλείσιμο και άλλων καταυλισμών.

22/09/2009: Οριστικό γκρέμισμα του καταυλισμού, μετά από συμπλοκές αντιρατσιστικών οργανώσεων με την αστυνομία. Πολλοί από τους μετανάστες που έμεναν στον καταυλισμό και εκδιώχθηκαν είχαν νόμιμα χαρτιά.

ΙΤΑΛΙΑ

10/2009: Στους δρόμους της ιταλίας κάνουν επίσημα πλέον την εμφάνισή τους οι περιπολίες πολιτών, εμφανιζόμενες ως από τα κάτω φρουροί της ασφάλειας στις ιταλικές γειτονιές. Το ζήτημα των περιπόλων αυτών είχε από καιρό ανοίξει στην ιταλία με πολλούς να υποστηρίζουν ότι πρόκειται για αναβίωση ναζιστικών σωμάτων ασφαλείας. Στις από καιρό άτυπα εν λειτουργία πολιτοφυλακές, συμμετέχουν ακροδεξιοί. Σε μία από αυτές συμμετέχει ο mario borgezzio, μέλος της λίγκας του βορρά, ενός ακροδεξιού κόμματος που είναι στο ευρωκοινοβούλιο, ο οποίος είχε στο παρελθόν κατηγορηθεί για εμπρησμό σε περιουσίες μεταναστών. Η ιταλία έχει πλούσιο βιογραφικό στις εκκενώσεις καταυλισμών(με επίσημο ή ανεπίσημο τρόπο) και τις εκδιώξεις μεταναστών.

ΠΑΤΡΑ

12/7/2009: Ο καταυλισμός αφγανών μεταναστών εκκενώνεται από την αστυνομία και λίγο μετά(όλως τυχαίως) ξεσπά φωτιά που τον κατακαίει. Μέσα στον καταυλισμό υπάρχει τζαμί που καίγεται. Οι ντόπιοι δηλώνουν ανακουφισμένοι. Τον ιανουάριο, ο ίδιος καταυλισμός είχε πάρει πάλι φωτιά. Στην πάτρα, οι κάτοικοι, πριν την ισοπέδωση του καταυλισμού ήταν πολύ "φοβισμένοι" από τη γειτνίαση με τους μετανάστες για λόγους υγείας και φρόντιζαν με όποιον τρόπο μπορούσαν να τους κάνουν το βίο αβίωτο. Η πάτρα είναι ένα μόνο από τα παραδείγματα εκδίωξης μεταναστών από τα σπίτια τους στον ελληνικό παράδεισο, με ντόπιους ενεργό κομμάτι αυτής της εκδίωξης.

Κάθε άλλο παρά δημοσιογραφικός είναι ο λόγος που κάνουμε εδώ αυτή τη σύντομη αφήγηση κάποιων γεγονότων σε τρεις όχι και τόσο τυχαίες χώρες του κόσμου. Για την ακρίβεια τρεις δυτικές χώρες, με εθνικούς στρατούς που συμμετέχουν σε

Calais_22/9/09

πολέμους εκτός συνόρων, από αυτές των οποίων οι πρωτοκοσμικοί υπήκοοι έχουν ακόμα την πολυτέλεια να παρακολουθούν ως παθητικό κοινό ή ως ένθερμοι υποστηρικτές τη σφαγή των προλεταρίων χωρών μακρινών, τη σφαγή των Άλλων, από τους Δικούς τους στρατούς. Υπήκοοι που έχουν επίσης την πολυτέλεια να βουρκώνουν από οίκτο με ημερομηνία λήξης το συμφέρον τους, ή να παρακολουθούν σιωπηλά ή να συμμετέχουν με λόγια και έργα στον εκτοπισμό μεταναστών και προσφύγων από καταυλισμούς και σπίτια, εντός συνόρων. Τα λέμε αυτά γιατί αυτά τα περιστατικά δεν είναι καθόλου τυχαίες και μεμονωμένες στιγμές σε κάποιες χώρες του χάρτη. Αλλά επειδή είναι μέρος του ολοένα αυξανόμενου, ολοένα πιο βάρβαρου ολοκληρωτισμού των κοινωνιών που συντελείται εδώ και καιρό. Εξ' ού και τα κοινά σημεία στις ιστορίες. Απαριθμούμε ενδεικτικά μερικά:

> *Τα επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται από πολιτικούς, μπάτσους και πολίτες σε όλες τις περιπτώσεις έχουν στην καρδιά τους την υγεία.* Την υγεία των μεταναστών που ζουν σε άθλιες συνθήκες, από τα χείλη των φιλανθρώπων και την υγεία των ντόπιων που απειλείται από τις άθλιες συνθήκες ζωής των μεταναστών από τα χείλη αυτών που τα προσχήματα τους φαίνονται περιττά.

> *Η βίαιη διαχείριση των ζωών των μεταναστών αποδίδεται συχνά στις πιέσεις των ακροδεξιών κομμάτων.* Από αφέλεια ή από πρόθεση, τέτοιες απόψεις κρύβουν καλά ότι τα ακροδεξιά κόμματα προσφέρουν το καλύτερο άλλοθι στις κεντρικές πολιτικές επιλογές των κρατών προς τον ολοκληρωτισμό.

> *Οι πρωτοκοσμικοί μπορεί να σοκάρονται από παρόμοια γεγονότα που φτάνουν στ' αυτιά τους με τη μορφή διεθνούς είδησης*, ενώ όταν συμβαίνουν στη διπλανή τους πόλη ή πόρτα είναι από απαθείς έως ενεργό τους κομμάτι.

Το να αντιμετωπίζουν οι δυτικοί υπήκοοι την εξολόθρευση αυτών των Άλλων παθητικά ή ενεργητικά εντός και εκτός συνόρων, συναντά την πιο μεγάλη ευχή των αφεντικών. Διότι όλοι αυτοί που υπερασπίζονται την ασφάλεια και τον τρόπο ζωής τους σε βάρος των μεταναστών, όλοι αυτοί που συνειδητά ή ασυνείδητα ξεπουλάνε την τάξη τους με αντάλλαγμα να σώσουν την πάρτη τους για όσο περισσότερο μπορούν, έχουν τα κοστούμια τους ραμμένα, για τη στιγμή που η επέλαση του πολέμου θα χτυπήσει την πόρτα των δυτικών μητροπόλεων, *με στόχο και αυτούς τους ίδιους.*

Όσο γι' αυτούς που εννοούν την ευτυχία ή τη μιζέρια με όρους κατανάλωσης και υλικών αποκτημάτων, να πούμε ότι οι μετανάστες, διωγμένοι από τη χώρα τους και διωγμένοι από παντού, εξακολουθούν να ζουν σε πείσμα όλων αυτών που τους θέλουν να πεθαίνουν. Να δούμε τι θα γίνει με τους έως πρόσφατα καλογυαλισμένους μικρο-μεσοαστούς, τώρα που θα βλέπουν μπροστά στα μάτια τους να καταρρέει το καπιταλιστικό τους όνειρο...

Πάτρα, 22/9/09

είμαστε όλοι μετανάστες!

...Δεν είναι σχήμα λόγου. Ούτε "συμπόνοια" και φιλανθρωπία για κάποιους "άλλους", μακριά από εμάς, τους οποίους λυπόμαστε. Όχι. Είναι η πραγματικότητα της εργατικής τάξης. Δεν είμαστε-με-τους-μετανάστες. Είμαστε όλοι μετανάστες.

Είμαστε Αλβανοί, Βουλγάρες, Πακιστανοί και Μπαγκλαντεσιανοί, όχι επειδή γεννηθήκαμε στα Τίρανα, στη Σόφια στο Καράτσι ή στη Ντάκα αλλά γιατί γνωρίζουμε πως όλοι αυτοί οι εθνικοί προσδιορισμοί είναι μια άθλια μπλόφα των αφεντικών, μια χυδαία παραχάραξη της πραγματικότητας: όταν κανείς αναφέρεται σ' αυτούς τους προσδιορισμούς, στην πραγματικότητα μιλάει για τον κοινωνικό καταμερισμό της εργασίας, για οικοδόμους, οικιακές βοηθούς, μεταφορείς και υπάλληλους σε

βενζινάδικα. Με άλλα λόγια πρόκειται για εργάτες και εργάτριες τελικά, που όμως μόνο σαν τέτοιοι και τέτοιες δεν αντιμετωπίζονται. Κι αυτό δεν ισχύει μόνο για εκείνους, τους "ξένους", τους "άλλους".

Επιπλέον αυτοί οι εθνικοί προσδιορισμοί υπενθυμίζουν και κάτι ακόμη: ότι όλοι και όλες οι παραπάνω, εργάτες και εργάτριες, τα δεκάδες κομμάτια που συνθέτουν το παζλ του πολυεθνικού προλεταριάτου, δεν μπορούν παρά να υπάρχουν διαχωρισμένα, μακριά το ένα από το άλλο, φυλακισμένα σε μια ταυτότητα που ούτε καν τους δόθηκε η ευκαιρία να διαλέξουν. Η μόνη εκδοχή που υπάρχει γι' αυτά τα κομμάτια στα κάτεργα της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, είναι να στριμώχνονται στον πάτο του βαρελιού, χιλιοκομματιασμένα, βουβά και αποξενωμένα μεταξύ τους, ενίοτε και το ένα εναντίον του άλλου, με μόνη πιθανότητα "επικοινωνίας" την υπακοή στις προσταγές της μηχανής της παραγωγής και της κατανάλωσης.

Αυτή είναι η πραγματικότητα που κρύβεται πίσω από αυτούς τους προσδιορισμούς. Η οποία κάθε άλλο παρά φαντάζει άγνωστη και μακρινή για τους ντόπιους. Γιατί μήπως και γι' αυτούς δεν έχουν κοπεί και ραφτεί στα μέτρα τους αντίστοιχοι προσδιορισμοί; Οι "γαύροι" εναντίον των βάζελων, οι περιστεριώτες κόντρα στους αιγαλεώτες, οι τάδε ενάντια στους δείνα, δεκάδες ταυτότητες σε σύγκρουση, προκειμένου να περάσει στο ντούκου το γεγονός ότι και πάλι πρόκειται για εργάτες και την ίδια στιγμή τρανή απόδειξη του ότι και οι ντόπιοι μπορούν να στριμώχνονται σε κάποια άλλα σημεία του πάτου του βαρελιού το ίδιο άφωνοι, το ίδιο αποξενωμένοι, το ίδιο χιλιοκομματιασμένοι.

Με αυτή την έννοια όταν φωνάζουμε "είμαστε όλοι μετανάστες" δεν πρόκειται για κανενός είδους απόπειρα να ιδιοποιηθούμε οποιαδήποτε εθνική ταυτότητα. Αυτές τις έχουμε γραμμένες εκεί που δεν πιάνει μελάνι και το ίδιο κάνουν επίσης πολλοί μετανάστες. Αντίθετα πρόκειται για το γεγονός ότι οι μετανάστες είναι ο καθρέφτης (πλούσιος στη συνθετότητά του) των αντιφάσεων που ήδη βιώνουμε, των εξαναγκασμών που μας επιβάλλονται σε κάθε πλευρά της καθημερινής ζωής. **Οι μετανάστες είναι το παρόν και την ίδια στιγμή εικόνα από το μέλλον της τάξης.** *Της εργατικής* τάξης.

μυτιλήνη κέντρο κράτησης στην παγάνη, κάπου στα τέλη του καυτού ελληνικού καλοκαιριού του 09

ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ Κ

Ποιος μίλησε

Η ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΟ

< Το ΕΧΠΑ (*Ειδικός Χώρος Παραμονής Αλλοδαπών*) Παγανής στην Μυτιλήνη είναι στρατόπεδο συγκέντρωσης μεταναστών χωρίς χαρτιά. Στεγάζεται σε χώρο που παλιότερα λειτουργούσε σαν αποθήκη τροφίμων και είναι φτιαγμένο με προβλεπόμενες "χωρητικές δυνατότητες" μέχρι 250 ατόμων (στα τέλη αυγούστου τελούσαν εκεί υπό κράτηση, σε άθλιες συνθήκες, 900 - 1000 μετανάστες κάθε ηλικίας και φύλου - κατά κύριο λόγο από Αφγανιστάν και Σομαλία).

ΡΑΤΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΟΥΝ ΤΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΑ ΤΟΥΣ ΕΝΣΤΙΚΤΑ

για φόβο;

ΜΙΣΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ & ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΟΝΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ ΠΟΥ ΑΞΙΖΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΥΣ

Στις 18 Αυγούστου 2009 οι 160 ανήλικοι κρατούμενοι του ΕΧΠΑ Παγανής ξεκίνησαν απεργία πείνας απέχοντας μαζικά απ΄ το συσσίτιο διαμαρτυρόμενοι για την αθλιότητα των συνθηκών κράτησης και απαιτώντας την απελευθέρωσή τους.

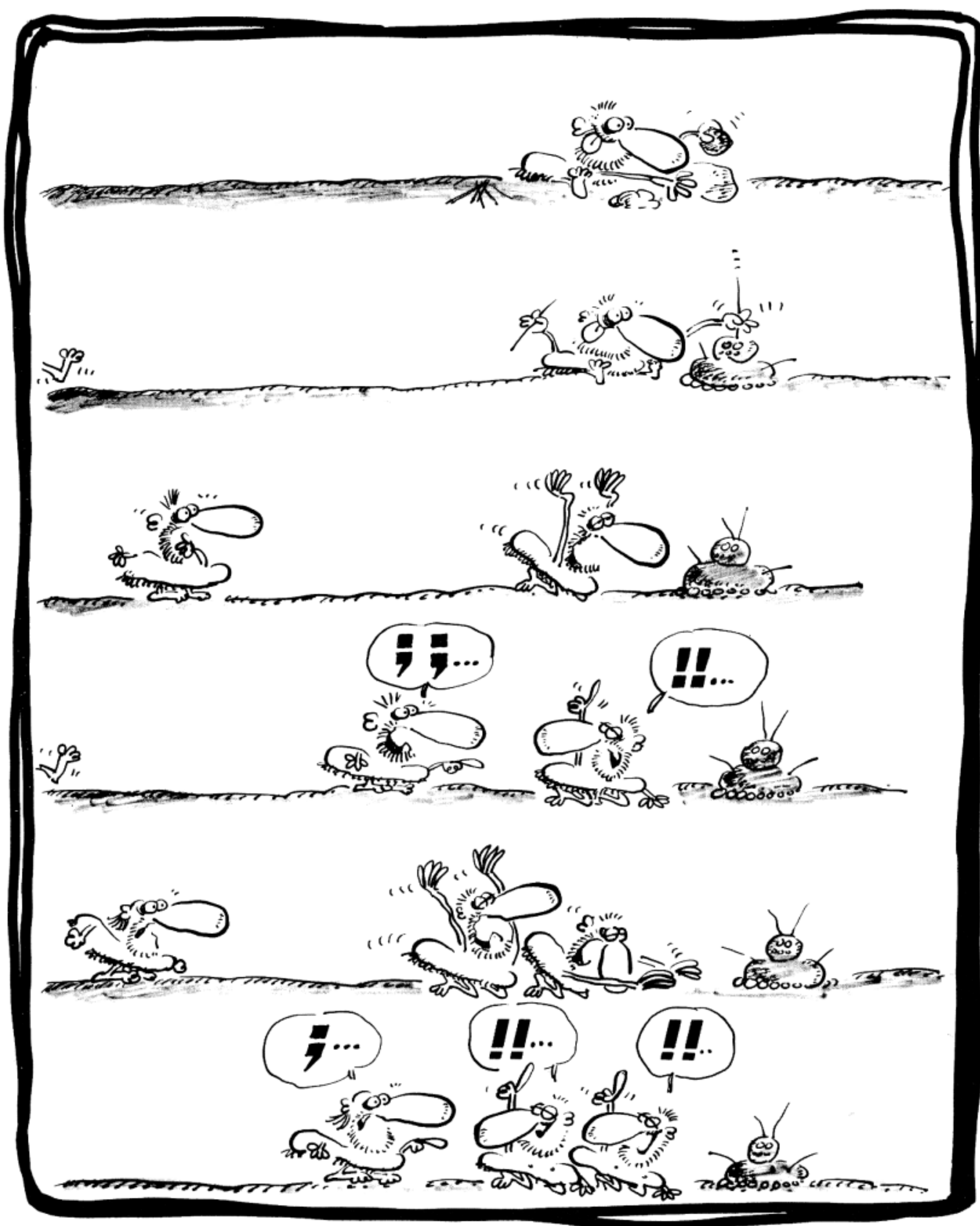
Το μεσημέρι της 20ης Αυγούστου μετανάστες απ΄ όλους τους θαλάμους, ακολουθώντας το παράδειγμα των ανήλικων κρατούμενων έσπασαν τις πόρτες των θαλάμων και τα κάγκελα του 2ου ορόφου του ΕΧΠΑ και βγήκαν στην αυλή της φυλακής κατακτώντας στην πράξη τον προαυλισμό που τους αρνούνταν οι δεσμοφύλακές τους. Έκαψαν στρώματα και ρούχα τους φωνάζοντας συνθήματα επί 5 συνεχείς ώρες. Οι ανήλικοι εξεγερμένοι με αυτοσχέδια πλακάτ στα χέρια ζητούσαν «ελευθερία και όχι τρόφη» (έχοντας ζήσει από πιτσιρικάδες σ ένα κόσμο που τους έδειξε με κάθε τρόπο ότι δε θα τους δώσει τίποτα απ΄ τα δύο εύκολα).

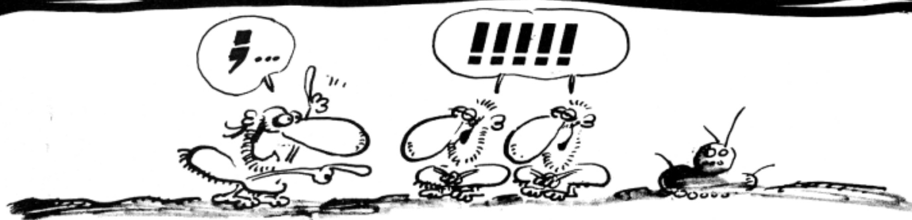
Με το παράλληλο γεγονός του διεθνούς αντιρατσιστικού κάμπινγκ που διεξαγόταν σε χώρο κοντά στο ΕΧΠΑ τις επόμενες μέρες οι διαμαρτυρίες των κρατούμενων συνεχίστηκαν (και επαναλήφθηκαν μέσα στον επόμενο μήνα), καταφέρνοντας να κερδίσουν για κάποιους απ΄αυτούς την μεταφορά τους στην Αθήνα και την «απελευθέρωσή» τους, πάντα μέσα στο διαρκές καθεστώς ημιπαρανομίας που τους συντηρεί το ελληνικό κράτος. Όλα αυτά, προφανώς, όχι χωρίς ξύλο και δακρυγόνα, τόσο για τους εξεγερμένους μετανάστες όσο και για τους ελληνες και ευρωπαίους διαδηλωτές που στήριξαν την διαμαρτυρία τους.

Η έντονη ενόχληση διάφορων ντόπιων από τις ταραχές και την δημόσια «αποκάλυψη» του χαρακτήρα της κράτησης των μεταναστών δεν πρέπει να ξάφνιασε πολλούς... Τα διαφορά κατά καιρούς εγκλήματα του ελληνικού κράτους κατά κανόνα είχαν πάντα κάποια υλική βάση στις άκρες της κοινωνικής νομιμοποίησης τους. Για να το πούμε πιο απλά, εκεί που κάποιοι βλέπουν στρατόπεδα συγκέντρωσης και τον θάνατο πάντα κάποιοι άλλοι θα βλέπουν δυνατότητες κέρδους. Κι αυτές οι ισορροπίες είναι ιερές -και ενοχλούν, ιδιαιτέρως, όταν ταράσσονται.

Αλλά, έτσι κι αλλιώς, αυτή η ιστορία έχει μέσα της πολύ κεντρικά την «ταραχή», ακόμα κι αν οι διάφορες μικροαστικές βλέψεις έχουνε συνηθίσει να την βγάζουνε καθαρή ήσυχα και ωραία από την υποτίμηση και των πόνο των «άλλων». Τα δυτικά καπιταλιστικά κράτη σε περίοδο κρίσης είναι καζάνια που βράζουν -την ίδια στιγμή που είναι δολοφονικά όσο ποτέ για την ρύθμιση των εξωτερικών αλλά και των εσωτερικών τους σχέσεων: Η υποτίμηση, οι βασανισμοί, οι επαναπροωθήσεις και η αέναη κυκλοφορία των περισσευάμενων εργατών -που καταφθάνουν στην ευρώπη διωγμένοι απ΄ τον πόλεμο που τα ευρωπαϊκά και αμερικανικά αφεντικά σκηνοθετούν στην ανατολή (*με την ενεργή συμμετοχή και της ελλαδίτσας, βεβαίως*) δεν προσπαθούν να επιτύχουν μόνο (με όρους κυριολεκτικού δουλεμπόριου) την βίαιη υποτίμηση της εργασίας, αλλά και να διαφυλάξουν, με τρόπο στρατιωτικό, την τόσο ευαίσθητη *δημόσια τάξη*.

Θα πρεπε να ΄ναι προφανές, μα θα το πούμε κι εμείς: Οι εξεγερμένοι μετανάστες των φυλακών της μυτιλήνης δεν είναι άξιοι οίκτου. Αντίθετα: είναι ένα υπόδειγμα αξιοπρέπειας και μάχης *-σε καιρούς που τα διάφορα «κάγκελα» θα τυλίγουν όλο και μεγαλύτερα κοινωνικά κομμάτια.*

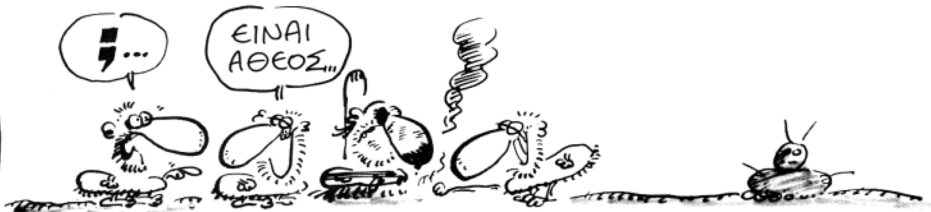

;...
!!!!!

ΧΙ ΧΙ ΧΙ...

;...
ΕΙΝΑΙ ΑΘΕΟΣ...

ΑΑΑΧ!
ΚΑΙ ΟΥΤΩ ΚΑΘ' ΕΞΗΣ...;

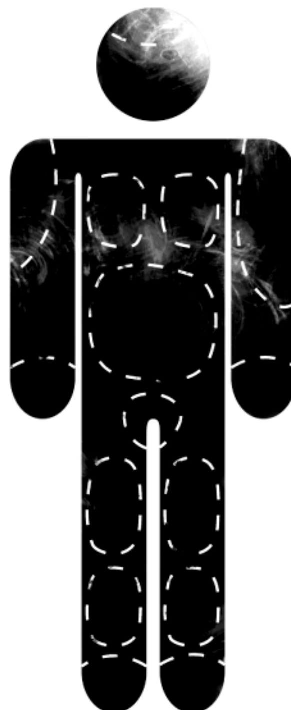
δεν υπάρχουν "λαθρο"μετανάστες

ΑΝΤΙ ΛΕΞΙΚΟ

*...εκφράσεις από την γλώσσα δήθεν παραπλανήμενων και πραγματικά κακόβουλων -και 1-2 ιδέες για την πραγματική τους σημασία

"λαθρομετανάστες": πλήθη που έρχονται στην ευρώπη κυρίως από χώρες της κεντρικής ασίας και της βόρειας αφρικής. Χώρες όπου υπάρχει στρατός και επιχειρήσεις (αυτά τα δύο πάνε μαζί) δυτικών κρατών (και της ελλάδας) και γι αυτό η ζωή εκεί γίνεται ανυπόφορη για τους ντόπιους. Χώρες που βρίσκονται σε πόλεμο με αποτέλεσμα οι κάτοικοι τους να μεταναστεύουν κατά χιλιάδες προς τις χώρες του "πρώτου κόσμου". Κι έτσι να βρίσκονται στο έλεος ενός τεράστιου μηχανισμού που βγάζει λεφτά από αυτούς. Κι έπειτα τους ονομάζει "λαθρομετανάστες"

"δε δουλεύουν *(οι "λαθρο-μετανάστες")***"**: Όταν λένε δε δουλεύουν, εννοούν πως δε δουλεύουν για 'κείνους. Εννοούν πως δε βγάζουν λεφτά από δαύτους- οπότε είναι άχρηστοι, οπότε περισσεύουν...

"ποιότητα ζωής": για ν' ανέβει η *ποιότητα ζωής* των λευκών, όμορφων και στυλάτων ελλήνων πρέπει η ελληνική αστυνομία να εξοντώνει οποιονδήποτε διαφορετικό. Σκληρός κόσμος...

ρατσισμός: η ιδεολογία που ενώνει τους καννίβαλους κι έχει ως αποτέλεσμα να πέφτουν τα μεροκάματα, τόσο για του μετανάστες, όσο και για τους ντόπιους στη συνέχεια.

"ξένοι": "η εθνική ενότητα με αίμα είναι βαμμένη – στον κόσμο των αφεντικών είμαστε όλοι ξένοι"

καννίβαλοι: οι πατριώτες.

οι "περήφανοι-που-είναι-έλληνες": ντόπιοι καννίβαλοι...

...μόνο ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ.